

РЕШЕНИЕ

№ 5005

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5552** по описа за **2020** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу съдебно решение постановено по нахд. № 9164/2018г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 23 състав с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 27-0000501/03.05.2018 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на осн. чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415в, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 250 лв. за нарушение на чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл. 2, ал. 1 от Наредба за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“ /Наредбата/ като наложената санкция е намалена на 100 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че е налице нарушение на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ във връзка с чл.2, ал.1 от Наредбата, тъй като служителите на длъжност „организатор“ не извършват работа нито в основната, нито в спомагателната дейност на дружеството, за тях нямало риск от

трудова травматизъм. Моли съда да отмени изцяло решението и отмени НП. В случай, че не бъдат възприети изложените аргументи, счита, че приложение намира чл. 415в от КТ във вр. с чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Настоящият съдебен състав намира жалбата за допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, чийто интереси са негативно засегнати от обжалвания административен акт.

За да постанови оспорения съдебен акт, СРС е установил следната фактическа обстановка: с обжалваното НП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 250 лв., за това, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство и осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд на 22.02.2018г. на място в обект на контрол: офис в [населено място] и приключила по документи на 13.03.2018г. е установено, че дружеството в качеството на работодател, не е изпълнило задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. В хода на проверката е установено, че за част от служителите, включително И. Д. С., няма сключена застраховка за риск от трудова злополука, въпреки че лицето е приемало, обработвало и експедирало пратки и колети, във връзка с осъществяваната от дружеството основна дейност „пощенски услуги“-нарушение на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ, вр. чл. 2, ал. 1 от Наредба за задължителното застраховане на работниците и служителите за риск „трудова злополука” /Наредбата/. Според длъжностната характеристика на служителката, както и Картата за оценка на риск от трудова злополука, функцията по приемане на пратки включва такива до 20 кг. За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено НП № 27-0000501/03.05.2018 г.

При така установеното от фактическа страна първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че дружеството, в качеството му на работодател не е изпълнило задълженията си да застрахова работниците и служителите, заети в основната и спомагателната дейност със задължителната застраховка „трудова злополука” и е извършило нарушението, за което е наказано. Посочил е обаче, че няма данни на дружеството да е налагано друго наказание за здравословните и безопасни условия на труд и при наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства, имуществената санкция, следва да се определи в минимален размер от 100 лв., поради което е изменил размера на наложената на дружеството санкция до посочената сума.

Настоящият състав на АССГ изцяло споделя изводите на въззивната инстанция, поради което не следва да ги преповтаря.

В допълнение отбелязва следното: Според чл. 52, ал.1 от ЗЗБУТ работещите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, се застраховат задължително за риска "трудова злополука" за сметка на работодателя при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Посоченият акт е Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука", съобразно чл. 2, ал. 1 от която на задължително застраховане подлежат работниците и служителите, които извършват работа в основната и спомагателната дейност на предприятия, принадлежащи към икономическа дейност с трудов травматизъм, равен или по-висок от средния за страната.

Трудовият травматизъм се определя чрез коефициент на трудов травматизъм /чл. 4, ал. 4 от Наредбата/, а коефициентът за трудов травматизъм се определя ежегодно от

министъра на труда и социалната политика по икономически дейности по данни на Националния осигурителен институт от информационната система за трудови злополуки и се обнародва в "Държавен вестник" /§ единствен, ЗР, ПМС 24/06.02.2006 г. /. Със Заповед № РД-01-883 от 03.11.2017 г. е определен коефициент на трудов травматизъм за прилагане през 2018 г. За код по К.-2008 - 5353 "Пощенски и куриерски дейности" през 2018 г. е определен общ коефициент на трудов травматизъм 1, 34, който е над средния коефициент на трудов травматизъм за страната Ктт = 0.66. Дружеството извършва дейност по предоставяне на универсални и неуниверсални пощенски услуги, поради което общият коефициент на трудов травматизъм в случая е над средния за страната и е 1, 34.

Застъпената теза, че назначени служители на длъжност "организатор" не са част от основната и спомагателна дейност на предприятието, тъй като изпълняват административни функции е необоснована. Представената длъжностната характеристика за длъжността "организатор" е съгласувана с прекия ръководител, утвърдена е от работодателя и е връчена на служителя срещу подпис. С длъжностната характеристика работодателят определя задълженията на работника по трудовото правоотношение. В конкретният случай с длъжностната характеристика за длъжността "организатор", се установява, че основно задължение на служителя заемащ тази длъжност е "активно да предлага пълния набор услуги/продукти в съответния офис", включително да "приема пощенски пратки - писмовни и колетни и доставя такива, които са с адрес на доставка "до поискване" в съответния офис на работодателя, както и недоставени такива на получателя". След като предмета на дейност на дружеството се свежда до извършването на универсални и неуниверсални пощенски услуги, включително: приемане, превоз и доставка на пощенски пратки/колетни с тегло не по-малко от 10 кг и не повече от 20 кг, куриерски услуги, приемане и/или доставка на съобщения като пощенски пратки и други, предвид задълженията в длъжностната характеристика следва извод, че лицата изпълняващи длъжността "организатор" също изпълняват работа в основната и спомагателната дейност на дружеството. Тази дейност съгласно Заповед № РД-01-883 от 03.11.2017 г. принадлежи към икономическата дейност с трудов травматизъм, по-висок от средния за страната, а именно 1, 34. Следователно налице са условията на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ и на чл. 2, ал. 1 от Наредбата, респ. за работодателя съществува задължение да застраховане на лицата, изпълняващи длъжността "организатор" срещу риск от трудова злополука. Приложението на разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ не зависи от изпълнението, респ. неизпълнението на произтичащите от длъжностната характеристика задължения, а от заложените в длъжностната характеристика задължения. По тази причина без значение за застраховката за риска "трудова злополука" е дали организаторът изпълнява изцяло или частично възложени му с длъжностната характеристика задължения. В случая също без значение е, че не е регистрирана нито една трудова злополука с лицата, които изпълняват длъжността организатор, както и че организаторите осъществяват трудовите си задължения само в офиса, тъй като тези обстоятелства не са заложените като предпоставки за изпълнение на задължението по чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ. Също така, становището на службата по трудова медицина има консултативен характер и не дерогира задължението съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

По отношение искането за прилагане на чл. 415в от КТ, което да доведе до пълна отмяна на НП, следва да се отбележи, че нормата се явява специална по отношение на

чл. 28 от ЗАНН, и изключва приложението на общото правило, установено в последния. Поради което при наличие на предпоставки за маловажност, наказанието следва да бъде определено от 100 до 300 лева. В обжалваното решение са изложени подробни аргументи досежно приложението на чл. 27 от ЗАНН като съобразно предвиденото в чл. 12 от ЗАНН наказанието правилно е намалено до размера на законоустановения минимум.

По изложените съображения, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на ответника по касация следва да се присъди поисканото юриск. възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение постановено по нахд. № 9164/2018г. по описа на Софийски районен съд, НК, 23 състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Шумен юриск. възнаграждение в размер от 80 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: